కథా కౌముది

నాకు నువ్వూ – నీకు నేనూ

లక్ష్మీ గాయత్రి బొంతా

బద్ధకంగా కళ్లు తెరుస్తూ గోడకున్న గడియారం వైపు చూశాడు రామస్వామి. ఐదున్నర దాటింది. తన మామూలు టైమే. కాళ్లూ చేతులూ విదిలిస్తూ పక్క దిగబోయి, పక్కనే నిద్రపోతున్న సుందరమ్మని చూసి ఆశ్చర్యంతో బాటు ఆందోళన కూడా కలగగా ఒక్క క్షణం కొయ్యబారిపోయాడు.

తెల్లవారుజామున నాలుగయేసరికి లేవడం గత నలభై ఏళ్లుగా బాలాత్రిపురసుందరమ్మకి అలవాటు. అరవై ఐదేళ్ల రామస్వామి రిటైర్ అవకముందు ఐదింటికి లేచేవాడు. ఇప్పుడు ఐదున్నర ఆరూ మధ్యలో లేస్తున్నాడు. ఆయన లేచేసరికి ఆవిడ స్నానం, తులశమ్మ దగ్గరా, దేవుడి దగ్గరా దీపం పెట్టుకోవడం, పాలు కాచి, చిటికెడు పంచదార వేసి దేవుడికి నైవేద్యం పెట్టడం అయిపోతాయి. ఫ్రెష్ గా కాఫీ ఫిల్టర్ వేసి, ఆయన లేవడం కోసం చూస్తూ, లలితా సహస్రమో, విష్ణు సహస్రమో మనసులోనే వల్లించుకుంటూ ఉంటుంది. రామస్వామి లేచాక ఇద్దరికీ కాఫీ కలిపి పట్టుకొచ్చి, ఓ పావుగంట ఆయనతో ఆ కబురూ ఈ కబురూ చెప్పి, జపం చేసుకోవడానికి వెళ్లిపోతుంది.

మూడేళ్ల క్రితం, సుందరమ్మకి యాభై తొమ్మిదో ఏట రొమ్ము కేన్సర్ ఆపరేషన్ అయింది. అప్పుడు కూడా అలవాటు ప్రకారం ఆవిడకి తెల్లవారుజామున నాలుగింటికల్లా మెలకువ వచ్చేసేది. ఓ గంట అలా పడుకుని ఐదయాక నెమ్మదిగా లేచి బ్రష్ చేసుకునేది. ఆవిడతో బాటే రామస్వామి కూడా లేచి ఇద్దరికీ ఇన్ స్టంట్ కాఫీ కలిపి తెచ్చేవాడు. కాఫీ తాగి, ఆయన సహాయంతో బట్టలు మార్చుకుని, రామాయణం చదువుకుంటూ కూర్చునేది. ఏడు గంటలకి కూతురు నిద్ర లేచి టిఫిన్ వగైరాలు చూసేది. ఆపరేషన్ అయిన తర్వాత పదిహేను రోజులు కోడలూ, పదిహేను రోజులు కూతురూ ఉండి చేశారు. తర్వాత ఒక కిచెన్ అసిస్టెంట్ ని కుదిర్చి, ఎవరి దారిన వాళ్లు వెళ్లిపోయారు. ఆరు నెలల వరకూ ఆ అసిస్టెంటే చేసింది. ఆ సరికి పుంజుకున్న సుందరమ్మ ఆ మనిషిని మానిపించేసి, తనే చేసుకోవడం ప్రారంభించింది. పది నెలలు గడిచి, ట్రీట్ మెంట్ మొత్తం పూర్తయే సరికి మళ్లీ యథాప్రకారం తన రొటీన్ లోకి

వచ్చేసింది. అప్పటి నుంచీ మళ్లీ నాలుగింటికల్లా లేవడం, స్నానం, దీపం,ఫిల్టర్ కాఫీ.. అన్నీ యథాతథంగా సాగిపోతున్నాయి.

మళ్లీ ఇవాళ.. ఆరవుతున్నా సుందరమ్మ లేవకపోయేసరికి కలవరంగా, "సుందరం.. " అని పిలుస్తూ ఆవిడ భుజం మీద మృదువుగా తట్టాడు రామస్వామి. బట్ట మీద నుంచే ఒళ్లు వేడిగా తగిలింది. దాంతో ఆయన ఆందోళన పెరిగింది. నెమ్మదిగా తనని తాను నిభాయించుకుంటూ, "సుందరం.. "అంటూ బుగ్గ తట్టాడు.

"ఊఁ... " జ్వర తీవ్రతతో భారంగా కళ్లు విప్పింది సుందరమ్మ.

"జ్వరం వచ్చినట్టుంది. లేస్తావా టెంపరేచర్ చూస్తాను"

సుందరమ్మ నెమ్మదిగా లేచి కూచుంది. రామస్వామి థర్మామీటర్ తెచ్చి విదిలిస్తూ, "నిన్న రాత్రి బాగానే ఉన్నావు. ఇంతట్లోకే ఏమిటిది" అన్నాడు

"ఏమో. రాత్రి పన్నెండు గంటల ప్రాంతంలో మెలకువ వచ్చింది. ఒళ్లు నొప్పులు, తల నొప్పి. ఒళ్లు వేడిగా ఉన్నట్టు అనిపించింది. అప్పటినుంచి నిద్రే లేదు. నాలుగింటికి లేద్దామనుకున్నాను గానీ లేవలేకపోయాను. నాలుగున్నర అవుతుంటే మళ్లీ నిద్ర పట్టింది" అందావిడ

"మరి నన్ను లేపలేకపోయావా"

"ఎందుకూ... మంచి నిద్దట్లో ఉన్నారు మీరు"

రామస్వామి మాట్లాడలేదు. టెంపరేచర్ చూస్తే దాదాపు నూట రెండు ఉంది. సుందరమ్మ మొహం బాగా భారంగా ఉంది.

అమెరికాలో డాక్టర్ గా పనిచేస్తున్న కొడుక్కి మెసేజ్ పెట్టి, "నెమ్మదిగా లేచి బ్రష్ చేసుకో సుందరం. పద.. బాత్ రూం లోకి తీసుకెళ్తా" అన్నాడు.

సుందరమ్మ మంచం దిగుతూ, "నేను వెళ్లగలన్లెండి.. పర్వాలేదు" అంది

అయినా సరే భార్య వెనకాలే బాత్ రూం దాకా వెళ్లి, ఆమె తలుపు వేసుకోగానే వెనక్కి తిరిగి వంటింట్లోకి వచ్చాడు రామస్వామి. ఫ్రిజ్ లోంచి పాల ప్యాకెట్ తీసి బైట పెట్టాడు. ఇన్ స్టంట్ కాఫీ పౌడర్ ఉందో లేదో?! సుందరం ఎప్పుడూ ఇన్ స్టంట్ వాడదు. తనకి ఇష్టమని తాజాగా ఫిల్టర్ డికాక్షనే తీస్తుంది. సుందరానికీ అదే ఇష్టం. ఫిల్టర్ వేస్తే సరి. అదేమంత పెద్ద పనని..?! నలభై ఏళ్ల నుంచీ తనకి ఏమరకుండా అన్నీ అమరుస్తోంది సుందరం. తనకి ఈ వృద్ధాప్యంలో ఆ మాత్రం చెయ్యలేడా?

వంటింట్లో పని చేస్తున్నాడన్న మాటే గానీ రామస్వామి మనసు పరిపరివిధాల పోతోంది. తన చిన్నతనంలో జ్వరం వస్తే అసలు పట్టించుకునేవారు కాదు. తర్వాత్తర్వాత కాస్త జాగ్రత్త పడినా, విపరీతమైన భయం,

ఆందోళన ఎప్పుడూ లేవు. ఈ దరిద్రపు కరోనా వచ్చిందగ్గర నుంచీ మనిషి ప్రాణం దూదికంటే తేలిగ్గా ఎగిరిపోతోంది. మొన్న వారం కిందట తన ప్రాణ స్నేహితుడు విశ్వం ఫోన్ చేసి "రామం" అంటూ ఫోన్ లోనే భోరుమన్నాడు. వాళ్లావిడ, రాయిలా ఉన్న మనిషి, ఉన్నట్టుండి ఆయాసంగా ఉంది అందిట. చూస్తే ఒళ్లు కూడా వేడిగా ఉందిట. ఉన్నపాటున ఆస్పత్రికి తీసికెళ్తే టెస్ట్ చేసి, కరోనా పాజిటివ్.. క్రిటికల్ గా ఉంది అన్నారట. మరో గంట గడిచేసరికి ఆవిడ పోయిందని చెప్పేసి, ఆ పై గంటకల్లా క్రిమేషన్ వీడియో వాడి సెల్ కి పంపిస్తాం పొమ్మన్నారుట. "శవాన్ని పట్టుకుని ఏడవడానిక్కూడా లేదురా" అంటూ ఏడ్చాడు విశ్వం

ఇప్పుడు సుందరానిక్కూడా కరోనాయేనా? అసలే కేన్సర్ సర్వైవర్... తట్టుకోగలుగుతుందా? ఇప్పుడు తనిచ్చే కాఫీయే ఆఖరి కాఫీయా..?!

క్షణక్షణానికీ పెరిగిపోతున్న ఆందోళనని అదుపు చేసుకుంటూ ఇద్దరికీ ఫిల్టర్ కాఫీ కలిపి తీసుకొచ్చాడు. సుందరమ్మ మంచం మీద వెనక్కి ఆనుకుని కూర్చుని ఉంది.

భర్త అందించిన కాఫీ చూసి, "ఫిల్టర్ వేశారా.. అయ్యో.. " అంటూ ఓ గుక్క తాగి, "కాఫీ చాలా బావుందండీ... నా కంటే బాగా కలిపారు" అంటూ నవ్వింది.

వాడిన పువ్వులా నవ్వుతున్న భార్యని క్షణకాలం రెప్పవాల్చకుండా చూశాడు రామస్వామి. వెంటనే తన కప్పు కింద పెట్టేసి, ఫోన్ పట్టుకొచ్చాడు.

"ఏదీ... ఇందాకటిలా నవ్వు" అంటూ ఫోన్ కెమెరా లో యాంగిల్ చూసుకున్నాడు.

"ఫోటో తీస్తారా.. బావుంది. ఈ అవతారంతో ఫోటో ఏమిటండీ"

రామస్వామి జవాబివ్వలేదు. మనసులో మాత్రం, "మరుక్షణం గురించి ఎటువంటి ఆలోచనా, భయమూ లేనప్పుడే అంత చక్కని నవ్వు వస్తుంది. ఆ నవ్వు నాక్కావాలి." అనుకున్నాడు.

వాళ్లు కాఫీలు ముగించేసరికి కొడుకు దగ్గర నుంచి మెసేజ్ వచ్చింది. కరోనా ఉధృతంగా ఉంది కాబట్టి, ఇప్పుడు వెంటనే ఏ ఆస్పత్రికీ వెళ్లొద్దని, ఫలానా మందులు వాడమని చెబుతూ, రెండు రకాల టాబ్లెట్స్, ఒక సిరప్ రాశాడు కొడుకు. తను డ్యూటీ ముగించుకుని ఇంటికి తిరిగి వెళ్లిన తర్వాత వీడియో కాల్ చేస్తానని చెప్పాడు.

"నేను వెళ్లి మందులు తీసుకొస్తాను. ఒక్కర్తివీ ఉండగలవా... లేకపోతే పనమ్మాయి వచ్చాక వెళ్లనా" అడిగాడు రామస్వామి.

"నాకేం పర్వాలేదు, మీరు వెళ్లండి. మరో అరగంటలో ఎటూ పనమ్మాయి వస్తుంది." అంటూ లేచి హాల్లోకొచ్చి కూర్చుందావిడ.

రామస్వామి లుంగీ మీదే షర్టు వేసుకుని పక్కవీధిలో మెడికల్ షాపుకి వెళ్లాడు.

అక్కడ ఆ మందులేవీ లేవు. "కరోనా కద్సార్.. మందులు అయిపోతున్నాయి" అన్నాడు వాడు. చేసేది లేక మందులు వెతుక్కుంటూ మరో రెండు వీధులు దాటి వెళ్లాడు. ఒక షాపులో మందులు ఉన్నాయి గానీ రష్ గా ఉంది కాస్సేపు ఆగమన్నాడు. షాపు బయట నిలబడ్డ రామస్వామి షాపులో గోడగడియారం చూసి ఉలిక్కిపడ్డాడు. తను బయల్దేరి వచ్చి అరగంట దాటుతోంది. సుందరం ఎలా ఉందో.. ఏ ఆయాసమో రాలేదు గదా... సెల్ మర్చిపోయి వచ్చినందుకు తనని తను నానా తిట్లూ తిట్టుకున్నాడు. చివరికి ఆదుర్దా పట్టలేక, తన ముందు నిలబడ్డవాణ్ణి సెల్ అడిగాడు.

"సారీ సార్.. కరోనా కదా" అవతలివాడు సున్నితంగానే తిరస్కరించాడు.

ఎలాగైతేనేం మందులు తీసుకుని ఇంటికొచ్చే సరికి రామస్వామికి తన గుండె కొట్టుకునే శబ్దం తనకే తెలియడం ప్రారంభించింది.

"గుండెదడ అంటే ఇదే కాబోలు" అనుకుంటూ మరోసారి తుళ్లిపడ్డాడు. ఈ ఆదుర్దా భరించలేక ఇప్పుడు తనకేమైనా అయితే సుందరం గతి ఏమిటి... దాన్ని చూసేవాడెవడు? ఉన్న ఇద్దరు పిల్లలూ అమెరికాయే. పిలిస్తే పలికే దిక్కు లేదు తమకి. తనకి ఒక్కర్తే అక్క. తనకంటే ఆరేళ్లు పెద్దది. చనిపోయి రెండేళ్లవుతోంది. బావగారు హాయిగా పుణెలో కొడుకు, కోడలి దగ్గర కాలక్షేపం చేస్తున్నాడు. సుందరానికి ఒక అన్న, ఒక తమ్ముడు. ఇద్దరూ అప్పచెల్లెలంటే ప్రాణం పెడతారు. అయితే అన్న విజయవాడ దగ్గర పల్లెటూళ్లోనూ, తమ్ముడు లండన్ లోనూ ఉన్నారు. ఎవరి దగ్గరకీ తాము వెళ్లలేరు.

ఇల్లంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. హాలు తలుపులు తీసే ఉన్నాయి. సుందరం హాల్లో సోఫాలో లేదు. దడదడలాడుతున్న గుండెలతో లోపలికి వెళ్లబోయాడు రామస్వామి. ఈలోగా అతను వచ్చిన అలికిడి విని లోపలి నుంచి పనమ్మాయి లక్ష్మి వచ్చింది.

రామస్వామిని చూస్తూనే, "అమ్మగారు నిద్రొస్తోందని పడుకున్నారు బాబూ. మీరు బెల్ కొడితే లేచిపోతారని తలుపు తీసుంచాను" అంది

బెడ్ రూం లోకి వెళ్లి భార్య ప్రశాంతంగా నిద్రపోతూండటం చూసిన తర్వాత గానీ రామస్వామి గుండెదడ తగ్గలేదు.

భార్యని లేపకుండా బెడ్ రూం తలుపులు దగ్గరగా వేసి ఇవతలికి వచ్చాడు. ఒక కప్పు కాఫీ ఇవ్వమని లక్ష్మికి చెప్పి హాల్లో సోఫాలో చతికిలబడ్డాడు.

ఒకప్పుడు ప్రతి ఇంట్లోనూ ఇంటినిండా మనుషులు ఉండేవారు. అనారోగ్యం గానీ, మరే ఇతర సమస్యలు గానీ అంతగా బాధించేవి కావు. మనిషి శ్రమజీవిగా బతికాడు గానీ ఆలోచనల పుట్టగా ఎప్పుడూ లేదు. నానాటికీ ఆరోగ్యం దిగజారుడుగా ఉంటే ఉండొచ్చు గాక.. కరోనా లాంటి సమస్యలు మనిషి జీవితాన్ని అతలాకుతలం

చేస్తూ ఉండొచ్చు గాక.. కానీ అన్నిటికంటే ఎక్కువగా మనిషిని బాధిస్తున్నవి ఆలోచనలు.. భయాలు.. బెంగలు! మానవ సంబంధాలు నానాటికీ కుచించుకుపోయి, ఎవరికెవరు ఈ లోకంలో ఎవరికి ఎరుక అన్న తీరున జీవితాలు సాగుతున్న నేపథ్యంలో మనిషి మనసు ఎంత బలహీనమైపోతోందో ఎవరు గ్రహిస్తున్నారు?! వృద్ధాప్యంలో ఉన్న తమలాంటివాళ్లు భయం భయంగా బతుకుతూ ఉంటే, యువతరం ఆ భయాల నుంచి తప్పించుకోవడానికి పెడదారి పడుతోంది.

ఉన్న సమస్యలకు అదనంగా వెర్రితలలు వేస్తున్న మీడియా ఒకటి. ఈ మధ్యే ఫేస్ బుక్ లో కనిపించింది.. "మరణం ఆసన్నమవుతుండగా యమధర్మరాజు నాలుగు సంకేతాలు పంపిస్తాడట. అవేమిటో మీరూ తెలుసుకోండి.. " అని!! కామన్ మేన్ తెలుసుకోవలసిన విషయమా అది..?!

ఆలోచనల్లో పడి కొట్టుకుపోతున్న రామస్వామి "నేనెళ్తున్నా బాబూ" అన్న లక్ష్మి మాటలకి ఈ లోకంలో కొచ్చాడు.

"అమ్మగారు ఇడ్లీ పెట్టమన్నారు. పెట్టేశాను. హాట్ బాక్స్ లో పెట్టి డైనింగ్ టేబుల్ మీద పెట్టాను" అని చెప్పి లక్ష్మి వెళ్లిపోయింది.

మరో పావుగంటకి లేచింది సుందరమ్మ. ఆవిడకి ఇడ్లీ పెట్టి, మందులిచ్చేసరికి కొడుకు వీడియో కాల్ వచ్చింది. తల్లితో మాట్లాడి, సింప్టమ్స్ విని, మరేం ఫర్వాలేదని, ఆ మందులే వాడమని, శుభ్రంగా భోజనం చెయ్యమని చెప్పి పెట్టేశాడు.

రామస్వామి కూడా టిఫిన్ తిన్న తర్వాత ఇద్దరూ కాసేపు టీవీ చూశారు. మందు పనిచేసి, సుందరమ్మకి చెమటలు పట్టాయి. నీరసంగా ఉందంది. కిచెన్ లోకి వెళ్లి డాక్టర్ ఆమెకి రాసిన ప్రొటీన్ పౌడర్ కలిపి తెచ్చాడు రామస్వామి.

అది తాగి, "మళ్లీ నిద్రొస్తోందండీ.. "అంది సుందరమ్మ.

"జ్వరం తగ్గి, నీరసపడ్డావు గదూ.. అంచేత నిద్రొస్తుంది. మరేం ఫర్వాలేదు పడుకో" అంటూ ఆమెని పడుకోబెట్టి, పల్చని దుప్పటి కప్పి, ఏసీ వేసి వచ్చాడే గాని రామస్వామి మనసు బితుకు బితుకు మంటూనే ఉంది. ఏమిటింత నిద్ర... సహజమేనా..?!

తన ఆలోచనకి తనే తిట్టుకున్నాడు గాని ఆ రోజంతా రామస్వామి మనసు మనసులో లేదు. క్షణక్షణం ఉలికిపాటుగానే గడిపాడు.

సుందరానికి జ్వరం వస్తే తనకి ఇంత భయంగా బెంగగా ఉంది. రేపు తనకేదైనా వస్తే సుందరం ఎంత బెంబేలెత్తిపోతుందో?! తనకి తలనొప్పిగా ఉందంటేనే "మరో కప్పు కాఫీ ఇవ్వనా" "అమృతాంజనం రాయనా" "తల పట్టనా" అంటూ పదిసార్లు తిరుగుతుంది.

ఆలోచనలతోనే సుందరమ్మ కి ఇష్టమైన వంకాయ కూర, టమాటా పప్పు చేసి, భోజనం పెట్టాడు. మధ్యాహ్నం మూడు గంటల ప్రాంతంలో సుందరమ్మ కి టెంపరేచర్ మళ్లీ పెరిగింది. టాబ్లెట్ వేస్తే మళ్లీ తగ్గింది.

ఆ రాత్రంతా రామస్వామికి కలత నిద్రే. మాటిమాటికి మెలకువ వచ్చేసేది. భార్య ఎలా ఉందో అని చూసేవాడు. ఎప్పుడు చూసినా సుందరమ్మ ప్రశాంతంగా నిద్రపోతూనే కనిపించింది. ఒళ్లు కూడా చల్లగానే ఉంది.

ఏ తెల్లవారుజామున్కో గాఢనిద్ర పోయిన రామస్వామి లేచేసరికి ఐదున్నర కావస్తోంది. కళ్లు తెరిచి చూస్తే పక్కన భార్య లేదు. ఆమె హాయిగా మళ్లీ తన రొటీన్ లోకి వెళ్లిపోయిందేమో అన్న పాజిటివ్ ఆలోచన కంటే భార్య ఏమైంది.. ఎక్కడికెళ్లింది అన్న భయమే రామస్వామిని ఎక్కువగా బాధించింది. గబుక్కున లేచి వంటింటి వైపు వచ్చాడు.

వంటింట్లో లైటు వెలుగుతోంది గానీ ఆమె అక్కడ లేదు. దేవుడి గది లోంచి అప్పుడే బైటికి వస్తోంది. దేవుడి ముందు దీపాలు...ఆశాదీపాల్లా వెలుగుతున్నాయి.

భర్తని చూడగానే నవ్వుతూ, "లేచారా.. మొహం కడుక్కోండి కాఫీ తెస్తాను" అంది

"అది సరే... నువ్వెందుకు లేచావ్?"

ఆమె చిన్నపిల్లలా సంబరంగా, "మెలకువ వచ్చింది. జ్వరంగా అనిపించలేదు. నీరసం కూడా తగ్గింది. మరెందుకని కాసిని నీళ్లు పోసుకుని, దీపం పెట్టుకున్నాను" అంది.

రామస్వామికి కళ్లు చెమర్చాయి. గొంతు పూడుకుపోయింది. తనది పాచిమొహం.. భార్య స్నానం చేసింది అని కూడా ఆలోచించకుండా ఒక్క అడుగు ముందుకు వేసి ఆమెను రెండు చేతుల్లోకీ తీసుకుని, గుండెల్లో ఇముడ్చుకుంటున్నట్టూ గాఢంగా గుండెలకు హత్తుకున్నాడు.

"ఈ కలికాలంలో నాకు నువ్వూ...నీకు నేనూ!! నువ్వు లేకుండా నేను, నేను లేకుండా నువ్వు ఊపిరి కూడా పీల్చలేం! సమయం వచ్చినప్పుడు ఇద్దర్నీ ఒక్కసారే తీసుకుపొమ్మని ఆ దేవుడికి చెప్పు!" అతని మనసు నిశ్శబ్దంగా ఆమె మనసుకి చెప్పింది.

భర్త మనసు తనకి తెలిసినట్టూ ఆమె అతని చుట్టూ చేతులు వేసి, అతనిలో లీనమైపోయింది!!

****

COMMENTS